

לשני עשר ו' חסב' לשנים עשר וסימנחן והאכנס תרתיין על שמתבני ישראל ויביאו את קרבנם לפני י' ועתה קחו לכם דיהושע וגבול אשר תתחילו את הארץ עומד על שני עשר בקד' דמלכס ויחייב שתי עשרה שנה דיהוקאל ו' חסב' משפט

על כתפות האפר אלמול פני
ועשית שתי טבעות זהב ושמת
אתם על שני קצות החישן על
שפתו אשר אל עבר האפוד כי
ועשית שתי טבעות זהב ונתתה
אתם על שתי כתפות האפוד
מלמטה ממול פניו לעמדת מ
מחברתו ממעל לחשב האפוד
וירכסו את החישן מטבעתו אל
טבעת האפוד בפתיל תכלת ז
להיות על חשב האפוד ולא יזח
החישן מעל האפוד ונשא אהרן
את שמות בני ישראל בחישן
המישפט על לבו בבאו אל הקדש
לזכר לפני יהוה תמיד ונתת אל
חישן המישפט את האורים ואת
התמיסוהו על לב אהרן בבאו
לפני יהוה ונשא אהרן את מישפט
בני ישראל על לבו לפני יהוה
תמיד ועשית את
מעיל האפוד כליל תכלת וזהו
פיראשו ובתוכו שפה יהיה לפי
סביב מעשה ארנכפי תחרא
יהיה לו לא יקרע ועשית ע
שוליו רמץ תכלת וארנמן ז
ותולעת שני על שוליו סביב

את שרשרת העבתת על המ
המשבצת ועשית
חשן משפט מעשה חשב
כמעשה אפר תעשנוהבתכלת
וארנמן ותלעת שני ושישמשור
תעשה אתו רביעיהיהכפוי
זרת ארכו וזרת רחבו ומלאת בו
מלאת אבן ארבעה טורים אבן
טור ארס פטרה וברקת הטור
האחר והטור השני נפק ספיר
ויהלם והטור השלישי לשים
שבו ואחלמה והטור הרביעי
תרשישו ושהם וישפה משבצת
זהב יהיו במלואתם זה אבנים
תהיון על שמת בני ישראל שתים
עשרה על שמתם פתוהי חותם
איש על שמו תהיון לשבע עשר
שבטים ועשית על החשן שרשרת
גבלת מעשה עבתהב טהור
ועשית על החשן שתי טבעות
זהב ונתת את שתי הטבעות על
שני קצות החשן ונתתה ארבע
שתי עבתת הזהב על שתי
הטבעות אל קצות החשן ואת
שתי קצות שתי העבתת תהן
על שתי המשבצות ונתתה

[illegible]

מִצָּח
וְזֶה הַדָּבָר

יְהוָה קָדֵם

וְסִימָנָהוּן
וְסִימָנָהוּן

והיה על מצח אהרן כי כל בית ישראל חוקי מצח וקשיל לב ואימצה אשה וזונה היה להן ו
וזה הדבר אשר תעשה להם וזה הדבר אשר מל יהושע וזה הדבר אשר נעשה וזה הדבר אשר הדסים

וּפְעַמַּיִם זֶה בְּחֻכְסֶם סִבֵּם פִּעַמָּן
וְהַכּוֹרֵמִין פִּעַמָּן זֶה כּוֹרֵמִין עַל
שׁוֹלֵי הַמַּעֲרֹל סִבֵּב וְהִיא עַל
אֲהֲרֹן לִשְׂרָתוֹ וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ בְּנֹא
אֶל הַקֹּדֶשׁ לִפְנֵי יְהוָה וּבִצְאָתוֹ
וְלֹא יָמוּת וְיַעֲשֶׂיתָ
צִיץ זָה־בְטְהוֹר וּפְתַחְתָּ עַל יוֹ
פְתוּחֵי חֹתֶם קֹדֶשׁ לִי הוּא וְשַׁמֶּת
אֹתוֹ עַל פְּתִיל תְּכֵלֶת וְהִיא עַל
הַמִּצְנֶפֶת אֶל מוֹלֵךְ לִפְנֵי הַמִּצְנֶפֶת
יְהִי וְהִיא עַל מִצְחָאֲהֲרֹן וְנִשָּׂא
אֲהֲרֹן אֶת־עֹן הַקֹּדֶשׁ שֵׁם אִשָּׁר
יִקְרִי שׁוֹבֵנֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל מִתְנַת
קֹדֶשׁ יִהְיֶה וְהִיא עַל מִצְחוֹ תִּמְדֹּ
לְרִצּוֹן לְהֵם לִפְנֵי יְהוָה וְשִׁבְצַת
הַבְּתֻנֹת שִׁשׁ וְעֵשֶׂיתָ מִצְנֶפֶת
שֵׁשׁ וְאַבְנֵי תַעֲשֶׂה מֵעֵשׂוֹר
רָקִם וְלִבֵּנֵי אֲהֲרֹן תַּעֲשֶׂה כְתֻנֹת
וְעֵשֶׂיתָ לָהֶם אֲבִנֵּטִים וּמִנְפְּעוֹת
תַּעֲשֶׂה לָהֶם לְכָבוֹד וּלְתִפְאֶרֶת
וְהַלְבַּשְׁתָּ אֹתָם אֶת־אֲהֲרֹן אַחֲדִי
וְאֶת־בְּנֵי אֹתוֹ וּמִשַּׁחְתָּ אֹתָם־וּמִזֶּה
וּמִלֹּאֲתֵי אֲתִירֵם וּקְדִישְׁתָּ אֹתָם
וְכַהֲנֹלִי וְעֵשֶׂה לָהֶם מִכְנָסִימֹ
לְכָפוֹת בָּשָׂר עֲרוּהָ מִמִּתְנִסּוֹעַ
יִרְכָּם יְהוֹי וְהוֹי עַל־אֲהֲרֹן וְעַל

בני ובנאם אל אחלבי וער או
בגשתם אל המזבח לשחור
בקרש ולא יראו עון וסתו חקת
עולם לו ויודעו אמרני
וזה הרבר אשר תעשה
להם לקרש אתם לבחן ולדק
פר אחר בן בקר ואילם שנים
תמימים ורחם מצות וחסות מצות
בלולת בשמן ורחם קמ צור
משחים בשמן סלת חטים תעשה
אתם ונתת אותם על סל אחד
והקרבת אתם בסל ואת הפר
ואת שני האילם ואת אהרן ואת
בניו תקריב אל פתח אהל מועד
ורחצת אתם בכמים ולקחת את
הבגדים והלבשת את אהרן ואת
הכתנת ואת מעיל האפר ואת
האפר ואת החשן ואפרת לו
בחשבה אפר ושמתם צנפת
על ראשו ונתת את נזר הקדש
על המצנפת ולקחת את שמן
המשחה ויניחת על ראשו
ומשחת אתו ואת בניו תקריב
והלבשתם כתנת ונתת אתם
אבנט אהרן ובניו וחסות להם
מזבחת והיתה להם סכת

אל המזבח וסמךהו ויהיו על אהרן ועל כעו' בבאם אל אהל מועד ירחצו מים' בבאם אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח והקריבו חכהו אל המזבח והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה' ויקרב אהרן אל המזבח קרב אל המזבח ויעשה את חטאתו ויצא אל המזבח אשר לפני' ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת' ואל המזבח וסמך קרבן אשית' אך אל הפרכת לא יבא ושמור משמרתך ומשמרתך

ט
ח
קפ

ד
רע
פסו

ב
בגיו
ז
ולקח
ד
הם

כט
הם

י

י

ל
ל
כל
הם

בונבוקין
שמן
בערי
ובן
שמך
למאור
זהם
בסגור
ומחה
אותם
ותקנם
בערי

ז

כל
הם
כפב
מל

תשרף באש חטאת הוא וסימניו ואת עורו והזנא את הפר וספרו ויעל ראש השעיר והזהירו מן החטאת על קרן ואת בשר הפר ואת עורו והזנא את הפר וספרו ויעל ראש השעיר והזהירו מן החטאת על קרן

את האיל ולקחת מרמון ונתתה
על תנור און אהרן ועל תנור און
בנו המזבח ועל פהו ירם המזבח
ועל פהו ירם המזבח ועל פהו ירם
את הדם על המזבח סביב ולקחת
מן הדם אשר על המזבח ומשמן
המשחה והית על אהרן ועל
בגדיו ועל בגדיו ועל בגדיו ועל
וקדש הוא ובגדיו ובגדיו ובגדיו
אתו ולקחת מן האיל החלב
והאלה ואת החלב המכסה
את הקרב ואת יתר הנכד ואת
שת הכלית ואת החלב אשר
עליו ואת שוק הימין כי איל
מלאים הוא ובכר להם אחת
וחלת לחם שמן אחת ורקק
אחר מסל המצות אשר לפני
יהוה וישמת הכל על כפי אהרן
ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה
לפני יהוה ולקחת אתם מידם
והקטרת המזבח על העלה
לריח נחוח לפני יהוה אשר
הוא ליהוה ולקחת את החזה
מאיל הסלאים אשר לאהרן
והנפת אתו תנופה לפני יהוה
והיה לך למנה וקדשת את

יב
בכפ

כא
כת
ק

ל

ד

כא
חם
בכפ
מל

ב
י

י
מל
בת

אור ושמן
מנה ויהוה
מנה

לחקת עלם ומלא את ד אהרן ויד
בנו והקרב את הפר לפני אהל
מועד וסמך אהרן ובנו את ידיו
על ראש הפר וישחט את הפר
לפני יהוה פתח אהל מועד וילח
ולקחת מרס הפר ונתתה על
קרנת המזבח באצבע ואת כל
הדם תשפך אל יסוד המזבח
ולקחת את כל החלב המכסה
את הקרב ואת היתר על הכבד
ואת שתי הכליות ואת החלב
אשר עליהן והקטרת המזבח
ואת בשר הפר ואת עורו ואת
פרשו תשרף באש מחוץ למחנה
חטאת הוא ואת האיל האחר
תקח וסמכו אהרן ובנו את ידיו
על ראש האיל וישחט את
האיל ולקחת את דמו וזרקת
על המזבח סביב ואת האיל
תנתח לנתחיו ודחית קרבו וברעו
ונתת על נתחיו ועל ראשו
והקטרת את כל האיל המזבח
עלה הוא ליהוה ריח נחוח אשר
ליהוה הוא ולקחת את האיל
השני וסמך אהרן ובנו את
ידים על ראש האיל וישחט

יב
מל
בכפ

בזבוב
ואת
בכפ
וקדש

ב

י

י

ל
וקרב
וכרעו

ל

י
מל
בת
פח

י
בזבוב
בכפ

ואת האיל האחר תקח ואת האיל תנתח ואת האיל נתח וישחט את השור ואת האיל ואת האיל יעשה זבח
והקטרת את כל האיל המזבח ולקחת אתם מידם והקטרת המזבח וקרבו וברעו ירחין במים והקטיר
וקדש הוא ובגדיו ובגדיו ובגדיו לא יפרס ובגדיו קרועים וארמה על ראשו ובגדיו לא תשרפה

ואת האיל
בזבוב
וכרעו
וכרעו
וכרעו
וכרעו

מור

ᠮᠤ

חט

جا

۵۵

五

פלוגת
קראת

خالد

2
on

מל
חם :

וסימנהון
וסימנהון
וסימנהון

זכה

1

במוה

102

174

ויחל משה את פניו ויחל איש האלהים ויחל והוא הו' ההמת המיתוהו חוקיהו מלך יהודה וכל יהודה י
 ונחלו ליעלם ואלה הנחלות אשר נחלו בע ישראל אך שך נחלו אבותינו כיבנות מעשה נחלו פתאים י
 וסימנהו וסימנהו הבלש וסימנהו

אשר העלך מארץ מצרים ז
 וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא
 אהרן ויאמר קגליהו מחר
 וישכמו מחר ויעלו עלה
 וישו שלמים וישבה עם לאב
 ושתו ויקמו ליצחק
 וידבר יהוה אל משה לדרד כי
 שחת עמך אשר העלית מארץ
 מצרים סרו מדרמן הדרך אשר
 צויתם עשו להם עגל מסכה
 וישתחוולו ויזבחו לו ויאמרו
 אלה אל ה'ך ישראל אשר
 העלך מארץ מצרים ויאמר
 יהוה אל משה ראתי אתה ים
 הזה והנה עם קשה יצר הו'א
 ועתה הנח לה ויחר אפי בהם
 ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול
 ויחל משה את פניו יהוה אל ה'ו
 ויאמר למה יהוה יחרה אפך
 בעמך אשר הוצאת מארץ
 מצרים בכח גדול וכך חזקה
 למה יאמרו מצרים לאמר
 ברעה הוצאתם מארץ מצרים
 בהרים ולכלתם מעל פני ה'
 הארמה שוב מחרון אפך והנחם
 על הרעה לעמך וכל לאברהם

פסו
ויקרא
ויאמר

ד
חפ
ואמר

קדם העלית
תני העלית
וחד פסוק
ויטב אלהים
לבידלת נקב
העם

ד
ומל

ד
בספ

ע
עבדך

ליצחק ולישראל עבדך אשר
 נשבעת להם בכך ותרבר אל הים
 ארבה את זרעכם ככוכבי השמים
 וכל הארץ הזאת אשר אמרת
 אתן לזרעכם ונחלו לעולם ז
 וינחם יהוה על הרעה אשר
 דבר לעשות לעמו
 ויפן וידר משה מן ה' וישנולחת
 הערת בידו לחתכתבם משנ
 עבריהם מזה ומהם הסכתבם
 והלחת מעשה אלהים המה
 והמכתב מכתב אלהים הוא
 חרות על הלחת וישמעיהו וישע
 את קול העם בדריעה ויאמר אל
 משה קול מלחמה במחנה
 ויאמר אין קול ענות נבורה
 ואין קול ענות חלושה קול
 ענות אנכי שמע ויהי באשר
 קרב אל המחנה וירא ארת
 העל ומחלתו יחרה אפך משה
 וישלד מידו את הלחת וישנ
 אתם תחת ההר ויקח את העל
 אשר עשו וישחף באש ויטחן
 עד אשר דקו וזר על פני המים
 וישק את בני ישראל ויאמר
 משה אל אהרן מה עשה לך

ד
דסמי

י

ה
הס

י

ה
הס

י

ה
הס

י

ה
הס

י

ה
הס

י

ה
הס

י

ה
הס

י

ה
הס

י

ה
הס

י

ה
הס

י

ה
הס

י

ה
הס

י

ה
הס

מה וסימנהו כי בשש משה מה עשה לך העם הזה ויאמר לו עשה לנו וישמעיו פלשתים מן המערכה הגד נאל ומה קול
 הצאן הזה הקים לו לומר מלך מה משפט האיש הנה חדרת אלינו ויאמר ומה לעשות לה ע' מה תכו כי תעד לעם הזה וחכמת מה להם מה לדודי פנה
 אל הדבה עד מה כבודי ומה בר נדודי ומה לאתשא משע' מה היה לאדם כי מה האדם אל תאמר מה היה וכל דסמי לחע' דכו בכו י

ולא שרת איש עירו ועירו וצבי עירו ולאן שמחה במתגורמן עירו למס' א' בתו וא' נבג וא' בבתו
ועמה הודר עירך מעליך הודר אותם אל הכנים כאן עמים הודר אליהם א' בתו וא' נבג וא' בבתו

עדין	א	וסימנהון
הורד	ב	וסימנהון

ויתאבלו ולא שתואיש עד
עליו ואמר יהוה אל משה
אמר אל בני ישראל אתם עם
קשה ערה רגע אחד אעלה
בכרוב וכליתך ועתה הורד
עירד מעליך ואדעה מה אעשה
לך ויתנבלו בני ישראל את
עדים מהר חורב ומשה יקר
את האהל ונטה לומחוץ למחנה
הרחק מן המחנה וקרא לואהל
מועד וקיהל כל מבקש יהוה
יצא אל אהל מועד אשר מחוץ
למחנה והיה כצאת משה אל
האהל יקום בלהעם וינצבואיש
פתח אהל וזה ביטוי אחרים
עבא והאהלה והיה כבא
משה האהלה ירד עמוד הענן
ועמד פתח האהל ודבר עם
משה וראה בלהעם את עמוד
הענן עמד פתח האהל וקסבל
העם והשתחוואיש פתח אהל
ודבר יהוה אל משה פנים אל
פנים כאשר ידבר איש אל
רעהו וישב אל המחנה ומשוח
יהושע בן נון נער לאימית
מתוך האהל

וַיֹּאמֶר מִשֶּׁה אֶל־יְהוָה דַּאֲרֵה
אֶתְּהָא מִרְאֵי הָעַל אֶתְהָעִם
הַזֶּה וְאֶתְהָלֵא הוֹדֵעַתֵּנִי אֶת
אִשְׁרֵי תִשְׁלַח עִמִּי וְאֶתְהָא מִסִּת
יִדְעַתִּיךְ בִּשְׁסֹנְסִי מִצֵּאת חֶן
בְּעֵינַי וְעֵתְהָא מִסִּתְּ מִצֵּאת חֶן
בְּעֵינֶיךָ הוֹדֵעַתֵּנִי נֶאֱתַדְרִיכְךָ
וְאֶרְעֶךָ לְמִעַן אִמְצֵא חֶן בְּעֵינֶיךָ
וְדֹאֵה בִּי עִמָּךְ הַנּוֹי הַזֶּה וַיֹּאמֶר
פְּנֵי יְלָכְוּ וְהַנְחֵתִי לְךָ וַיֹּאמֶר
אֵלָיו אִם אֵין פְּנֵיךָ הַלְכִּים אֵלַי
תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה וּבִמְהֵרָה יוֹדֵעַ אֶפְיָא
כִּי מִצֵּאתִי חֶן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעִמָּךְ
הָלֹא בִלְכַתְךָ עִמָּעַי וּנְפִילִי
אֲנִי וְעִמָּךְ מִכָּל הָעָם אִשְׁרֵי עַל
פְּנֵי הָאֲרֶמְכָּה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה נֹס אֶת
הַרְבֵּב הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵינֶנּוּ
כִּי מֵצֵאתְהוֹן בְּעֵינֵי וְאֵרֶךְ בִּשְׁטֵ
וַיֹּאמֶר הָרֵאנֵנִי אֶת כְּבֹדְךָ
וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל טוֹבִי עָלֶיךָ
פֶּנֶךְ וּקְרֵאתִי בִשְׁמִי יְהוָה לִפְנֶיךָ
וְחָנַתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲחֻזְרָח מִתְּכֶנֶךָ
אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם וַיֹּאמֶר לֹא
תִּכַּל לִרְאוֹת אֶת פָּנַי כִּי לֹא יֵרָאֶה
בְּרֹאשֵׁי אָדָם וַיֹּאמֶר יְהוָה

וידרו כל עבדך וכל העם יתקע בשופר גדול על כפות רגליך והשתחוו עם הארץ יוממו וחרב
הודיעו נא את דרכך כי אות עליה את דרכך בדרך חיים וכלו וכל בניו וכל בבתעב
אע אעבידכם טוב לו חיה רעה אעביד ארץ ושלחתה ואת רוח המסמא אעביד ארץ

והשתחו	ז	וסימנהו
דרכ	גחם	וסימנהו
אעבד	גומל	וסימנהו

ה
דסמי
בסע
מלע

ב ז
חם חם
פשיע
וחטאתי
הדעני
חם
דחם

ב
יתרצה
א
יב
מא
בתו

ט
רא
פסו
בתו
י.שבע

ז. לבני
בית

1
on

[illegible]

ויעל רבעים וימהרם טה יקד
ארצה וישתחו ויאמראם נא
מיאת חוב בענו ארני לך נא
ארני בקרבנו כי עסק טה ערה
הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו
ונחלתנו ויאמרתנה אנכי כרת
ברית ננך כל עמך אעשה ופלא
אשר לא נבראו בכל הארץ ותכל
הנוסור אהכל העם אשר אתה
בקרבו את מי עשה יהוה כי נורא
הוא אשר אני עשה עמך ישמר
לך את אשר אנכי מצוה היום הונג
גרש מפניך את האמרי והבנעני
והחתי והפרזי והחוי והיבסי
הישמר לך פת כרת ברית ליושב
הארץ אשר אתה בא עליה
פן יהיה לבמוק שבקרוב כי את
מזבחתם תתצון ואת מצבתם
תשבדון ואת אשרויה תכרתון כי
לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה
קנא שמו אל קנא הוא פתכרת
ברית ליושב בארץ וזנו אחרי
אלהיהם וזכו לאלהיהם וקרא
לך ואכלת מזבחיו ולקחת מבנותיו
לבנך וזנו בנותיו אחרי אלהיהן
והזנו את בנך אחרי אלהיהן

הנה מקום את ונצבת על הצור
והיה בעבר כבוד וישמתך בנקות
הצור וישבת כפי עליך עד עבר
והסרת את כפי וראית את אתי
פני לא ראו
ואמר יהוה אל משה פסל לך
שני לחת אבנים כראשנים
וכתבת על הלוח את הדברים
אשר הויעל הלוח הראשנים
אשר שברת וזה הנכון לבקר
ועלית בבקר אלהר סיני ונצבת
לישם על ראשהר ואיש לא
יעלה עמך וגם אישאל יקאבול
ההרנסה צאן והבקר אל ירעו
אל קול החר ההוא ויפסל שני
לחת אבנים כראשנים וישכם
מישה בבקר ויעל אלהר סיני
באשר צוה יהוה אתו ויקחבית
שני לחת אבנים וידר יהוה בענן
ותניב עמו שסויקרא בשם
יהוה ויעבר יהוה על פניו ויקרא
יהוה יהוה אלרחוסותנן ארך
אפים ורחסד ואמת נצרחסד
לא לפים נשא עון ופשעוהטאה
ועקה לא עקה פקר עון אבות על
בנים

[illegible]

חקיו ושבעת ישראל כי ירחק ממך ובאת אל הכתנים ועשית יעץ פי הדבר ויד תהיה לך והשיבך יט מצרים באננות וכל שמר לך השמר לך דכו
יד זק בתו וסימנהו מי העד לך כי יעדים יור לך אל ארץ פן תברית ברית וחגשבעת וזאנעה נתתי לך ויפתח יט ושפרת את

אלהי מסכה לא תעשה לך את
חנה מצות תשמר שבעת ימים
תאכל מצות אשר צויתך למועד
חדש האביב בחדש האביב
יצאת מצרים כל פטר רחם
לי וכל מקנה תזכר פטר שזור
רשה ופטר חמור תפדה בשנה
ואם לא תפדה וערפתו כל בקור
בנך תפדה ולא יראו פני ריקם
ששת ימים תעבד וביום השביעי
תשבת בחר ייט ובקצת תשבת
וחג שבעת תעשה לך בכור
קציר חטים וחרגה אסה תקופת
השנה של שפועים בשנה
יראה כל זכורך את פני הארץ
יהוה אלהי ישראל כי אור ייט
גויס מפניך והרחבת את נבלך
ולא יחמד איש את ארצך
בעלתך לראות את פני יהוה
אלהיך של שפועים בשנה לא
תשחט על חמץ וסוכי ולא
ילין לבקר ובה חנה הפסח ראשית
בכור אדמתך תביא בית יהוה
אלהיך לא תבשל גדי בחלב
אמו
ויאמר יהוה אל משה כתב לך

הפסח
וישלה
המלך שלמה
במלכים

את הדברים האלה פי על פי
הדברים האלה ברית אתך ברית
ואת ישראל ויהי שם עם יהוה
ארבעים יום וארבעים לילה לחם
לא אכל ומים לא שתה ויכתב
הלחת את דברי הברית עשרת
הדברים ויהי בדרת משה מהר
סניו שני לחת העדת בירמשה
ברדתו מן ההר ומשה לא ירע
בקרן עור פשוט בדואתו וירא
אהרן וכל בני ישראל את משה
והנה קרן עור פשוט ויראו מנשת
אליו ויקרא אלהים משה וישבו
אליו אהרן וכל הנשאים בעדה
וידבר משה אלהים ואחר כך
נגשו כל בני ישראל ויצו את כל
אשר דבר יהוה אתו בחר סיני
ויכל משה מדבר אתם ויתן על
פני מסוה וכבא משה לפני יהוה
לדבר אתו יסיר את המסוה עד
יצאתו ויצא ודבר אל בני ישראל
את אשר יצוה וראו בני ישראל
את פני משה בקרן עור פני משה
והשיב משה את המסוה על
פניו ערבאו לדבר אתו קטט וסי חננאל
ויקהל משה את כל

לה

לראות וסימנהו בעלתך לראות את פני אלהיך כי תבוא לראות פני מיבקש זאת
מדרב ייט וסימנהו יש לאל ידי לישות יפבס רע ונבוא משה אל אהל מועד והוא בן בליעל מדבר אליו ואשמיע את מדבר
אליו ואשמיע מדבר אליו מהות ויכל משה מדבר אתם אהבת רע פסוב שקר מדבר עירק סלה נער לשונך מרע ושפתוך מדבר מרמה וט ומדבר המלך

ב
דסמי
ונג
לו

ב
ויד
שם

ב

ב
וישמע
אליהם

כל אור
כתו כן
במד כת
נשיאם
זא כת
חס דהם
ואסלדמ

ה
ז
ומדבר
תם
ב
בזנבו
ודבר
בערי

פרע

וכל איש אשר הנף זכר איש אשר נמצא ועשה בצלאל וכל איש שבין וכל איש ישראל קמו המה וביארו בראתם את האיש כל איש מצוק בפסול לא אחיה ואחיו אשר מחנמה ויעל המלך בית יל וחבריו ושבעתם על שלחם סוס ורכב

וכל איש אשר הנף תנופת זהב
ליהוה וכל איש אשר נמצא
אתו תכלת וארנמן ותולעת שני
וישיו עינים ויערת אילסס ארמס
וערת תחשים הבאו כל מרים
הרומת כסף ונהשת הביאות
הרומת יהוה וכל איש נמצא
אתו עניי שטים לכל מלאכת
העבודה הבאו וכל איש חכמת
לב בידה טוו ויביאו מטוה את
התכלת ואת הארנמן את
תולעת השני ואת השטי וכל
הנשים אשר נשא לבן אתנה
בחכמה טוו את העינים והנשא
הביאו את אבניה שהם ואת
אבני המלאים לאפור ולחישן
ואת הבשם ואת השמן למאור
ולישמן המשחה ולקטורת
הסמים כל איש ואישה איש
נרב לבס אתם להביא לבד
המלאכה אשר צוה יהוה
לעשות ביד משה הביאו בני
ישראל נדבה ליהוה
ויאמר משה אל בני
ישראל קראו קרא יהוה בשם
בצלאל בן אוורבן חור למטה

ומרים

יחננו יקר

חס רחס

זא מלא

חס

סמל חס בלב

מלא

יהודה וימלא את הרוח אלהים
בחכמה כחכמה וברעת ובכל
מלאכה ולחשכמחשכ
לעשרת בזהב ובכסף ובנחשת
ובחרשת אכן למלאכת ובהרשת
עני לעשות ככל מלאכה
מחשבת ולחורת נתן כל
הוא ואהרן אבן את הסמך
למטה דין מלאכת חכמת
לעשות כל מלאכת חורש
וחשב ורקס בתכלת ובארנמן
בתולעת השני ובשטי ואת
עניי כל מלאכה וחשבי מחשבת
ועשה בצלאל ואהרן אבן
איש חכס לב אשר נתן יהוה
חכמה ותבונה בהמה לדעת
לעשרת את כל מלאכת עמית
הקרש לכל אשר צוה יהוה
ויקרא משה אל בצלאל ואל
אהרן אבן ואל כל איש חכס לב
אשר נתן יהוה חכמה בלבם כל
אשר נשאו לבם לקרבה אל
המלאכה לעשות אתה ויקחו
מלפני משה את כל התרומה
אשר הביאו בני ישראל למלאכת
עבודת הקדש לעשת אתה

דכני

חס

בין את בני ישראל

ל

זא מלא

זא מלא

זא מלא

זא מלא

זא מלא

זא מלא

זא מלא

זא מלא

לעשת להביא באשר עשה ביום הזה וידבר משה דפסה ויהי אנשים אשר היו עורא הכין לבד ואשר ישמיעו וכתבת חומת ירושלם ולבם הנשבע
וכל אישה חכמת לב בידה טוו וכל אישה ידעת איש למשכב זכר וכל אישה ידעת איש ריבש על עני
ויקהל משה ורחשכמחשבת ועשה בצלאל ויקרא בישראל בצלאל ויקחו מלפני משה סרבים העם

מלמטה וזו פת ואקב וסימניהן והיו תאמס מלמטה וזו פת ואקב וסימניהן וזו פת ואקב וסימניהן
בתפת האפר מלמטה תחת כרכב המוכה מלמטה דין קב תחת כרכב מלמטה עד חצו אמת חס לקדשי הכיטון דסבי

ויעש את הקרשים
למשכן עצי שטים עמדים
עשר אמת ארך הקרש ואמה
וחצי האמה רחב הקרש האחד
שתי ידות לקרש האחד משלנת
אחת אל אחת כן עשה לכל
קרשי המשכן ויעש ארבע
הקרשים למשכן עשרים
קרשים לפאת נגב תימנה
וארבעים ארבע כסף עשה תחת
עשרים הקרשים שני ארבע
תחת הקרש האחד לשרת
ידתו ושני ארבע תחת הקרש
האחר לשרת ידתו וליצליע
המשכן השנית לפאת צפון
עשה עשרים קרשים וארבע
ארבע כסף שני ארבע תחת
הקרש האחד ושני ארבע תחת
הקרש האחר וליד ידית המשכן
יפה עשה ששה קרשים ושני
קרשים עשה למקצת המשכן
בירכתם והיו תאמס מלמטה
ויחזו יהיו תמיס אל ראשו אל
הטבעת האחת כן עשה לשננות
לשני המקצות והיו שמנה
קרשים וארבע כסף עשה

עשר ארבע שני ארבע שני ארבע
תחת הקרש האחר ויעש בריחי
עצי שטים חמשה לקרשי צלע
המשכן האחת וחמשה בריחים
לקרשי צלע המשכן השנית
וחמשה בריחים לקרשי המשכן
לירכתם יפה ויעש את הבריה
התכן לבריה בתוך הקרשים
מן הקצה אל הקצה וארבע
הקרשים צפה זהבוא טבעתם
עשה זהב בתם לבריחים ויצר
את הבריהם זהב ויעש ארבע
הפרכת תכלת וארבע ותלעת
שני ושש משור מעשה חשב
עשה אתה כרבים ויעש לה
ארבעה עמודי שטים ויעפס זהב
ויהם זהב ויעק להם ארבע
ארבע כסף ויעש מסך לפתח
האהל תכלת וארבע ותלעת
שני ושש משור מעשה חשב
ואת עמודי חמשה ואת ויהם
וצפה ראשיהם וחסקיהם זהב
וארבעה חמשה נחשת

ויעש בצלאל את הארן עצי
שטים אמתים וחצי ארכו ואמה

ה זוג מתחלף בסוף סך 33 וסימניהן כל שו תרגו אהרן במחתתא כהנא בנגמא תלתן בריעתא משה בכורא דברכע בחוטרא ופירוש
וקחו איש בחתנתו ויקחו איש בחתנתו ואם יראנה הכהן ואם יראה הכהן ארץ היריעה האחת ארץ היריעה האחת יט משה את ידו על הים ויכל
משה את ידו על הים ואמר יט אל יהושע נטה בכרדון ואמר יט אל יהושע יט סידת יט חס בלג וסימ וארבע הולות שתי ידות בתר וידת מזה
ומזה

תולעת השע וסמנהו בליש וסמנהו והם יקחו את הזהב ואת התכלת וכל אשה חכמת לב בידה טו ואתו אהל יאב בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב' מלא אתם חכמת לב וישותבו מלאכת חרש וחשב' וירקעו את פחי הזהב וכן התכלת והארנמן ותולעת השע *

התנופה שבעי סכבר ואל פים וארכעמאות שקל ויעשבה את ארנפתה אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת כל כלי המזבח ואת ארנף החצר סביב ואת ארנף שער החצר ואת כל יתרת המשכן ואת כל יתרת החצר סביב וכן התכלת והארנמן ותולעת השע עשו כגד ישרד לשרת בקדש ויעשו את בני הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה

ויעשו את האפרזה תכלת וארנמן ותולעת שש משור וירקעו את פחי הזהב וקצין פתלים לעשות בתוך התכלת ובתוך הארנמן ובתוך תולעת השע ובתוך השש מעשר חשב' כחפת עשולו חברת על שני קצוותיו חכר וחשב אפרתו אשר על זממנו הוא כמעשהו זהבתכלת וארנמן ותולעת שש וישש משור כאשר צוה יהוה את משה ויעשו את אבני השם מסכת משבצת

זהב מפתחת פתוחי חותם על שמות בני ישראל וישם אתם על כתפת האפראבנזכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה

ויעשו את החשן מעשה חשב במעשה אפרזה תכלת וארנמן ותולעת שש משור רבוע היה כפול עשו את החשן וזרת ארפו וזרת רחבו כפול וימלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדס פטרה וזרקת הטור האחר והטור השני נפך ספיר ויהלם והטור השלישי לישם שבו ואחלמה והטור הרביעי תרשיש ששה וישפה מוסכת משבצת זהב במלאותו והאבנים על שמות בני ישראל הנה שנים עשרה על שמותם פתוחי חתם איש על שמו לישם עשר שבת ויעשו על הרחשן שרשרת נבלת מעשה עבדת זהב טהור ויעשו שתי משבצת זהב ושתים טבעות זהב ויתנו את שתי הטבעות על שני קצות החשן ויתנו שתי העבדות הזהב על שתי

כל
הם
במלא
מחשבת
חושב

ע
ר
קצין
יה
פסו
בלוש
דמיון

קצוותיו

כל
הם
במלא
מלא

וירקעו את פחי הזהב וקצין פתלים קשת ישרד וקצין חטת עגלותי שרף באשור קצין עבותי ששים וימלאו בו ארבעה טורי אבן ויבן את בית יעד הלבנון ויבן החצר סביב * * * וירקעו * פחי * ביעשה חרש אבן פתוחי חתם והאבנים תהיו על שמות בני ישראל והאבנים יל שמות בני ישראל הנה *

וסימנהו
וסימנהו
וסימנהו
ב
א
ג
הם

וקצין
טורי
שמות

ח
ב
בתו
ד
בית

יב
מל
בספ

כֵּן
הֵם
נְתִינָה
שֵׁם
י

אורי
חם
במא

כ
אורי
חס
במג
מל

ב
מלכות
בית

4
2

ג
כתי
כ
דסמי

7
 2
 מל
 14
 חס

ט
מסו
את
את
ואת

ב
ס
פס

二

סג
במקרי

עבדיה	ד' מל' וא' חס	וסימנחון	את קלי' החצר' אנכי תכנתי עבדיה מל' ועבדיה יתפלעון חצבה עבדיה שבעה קרמ' א' חס
מכותה וסבת	ד'	וסימנחון	וסבת על הארץ סכותה לראשי ביום נשק' סכתה כענן לך מפר חמלה סכתה באף ותורפנו
ערכו	ג'	וסימנחון	וערכת את ערכו איש כסף נפשות יורכו וידבר גבורות וחי' ערכו א' בת' וא' בבת' *

ויצא מאהל לאה ויקרא אל משה וידבר י' אליו ואחיה מאהל אל אהל יתחק ויסחק מאהל
וברצנס עקרושור לרצנו לפע י' ראיתי אתה אל מנח ויעשה כרצנו המליך וכל לרצנכם דכות' י

וסימנהון
ד חס בליש וסימנהון

מאהל
לרצנו

מלא את המשכן ובה עלות
הענן מעל המשכן יסעו בני
ישראל בכל מסעיהם ואסלא
עלה הענן ולא יסעו עד יום
היעלתו כי ענן יהוה על המשכן
ומס ואשתהיה לילה בו לעיני
כל בית ישראל בכל מסעיהם

אל משה וידבר יהוה אליו מ
מאהל מועד לאמר דבר אל
בני ישראל ואמרת אלם ארם
כי יקריבכם קרבן ליהוה מן
הבהמה מן הבקר ומן הצאן
תקריבו את קרבנכם אם עלה
קרבנו מן הבקר וזבתים ז
יקריבו אלפתח אהל מועד
יקריבו אתו לרצנו לפע יהוה
וסמר ידו על ראשה ונרצה
לולכפר עליו וישחט את בן
הבקר לפע יהוה והקריבו בני
אחרן הכהנים אתהרס וזרדון

אתהרס על המזבח סביב אשר
פתח אהל מועד והפשיט את
העלה ונתח אתה לתחיה ונתנו
בני אחרן הכהן אשר על המזבח
וערכו עינים על האש וערכו
בני אחרן הכהנים את הנחתים
אתה ראש ואתה פרר על העצים
אשר על האש אשר על המזבח
וקרבו וברעיו ירחיבמים והקטיר
הכהן את הכל המזבח עלה
אשה ריח ניחוח ליהוה

ואסמן הענין
קרבנו מן הכשבים או מן העזים
לעלה זכרתמים יקריבו וישחט
אתו על ירך המזבח צפנה לפע
יהוה וזרדון אחרן הכהנים
אתרמו על המזבח סביב ונתח
אתו לתחיו ואת ראשו ואת
פרו ויערף חסות אתם על
העצים אשר על האש אשר
על המזבח והקריבו והברעים
ירחיבמים והקריבו חסות את
הכל והקטיר המזבח עלה
הוא אשה ריח ניחוח ליהוה

ואסמן הענין על הקרבנו ליהוה

ל
ו
בהעלות

י
ר
ס
בס

ד
חס
ל
בליש

י
כ
נרצה
בטע
עונה

י
ל
בחו
הפשיט

ב
ופרשו
ל
ב
בטע
מאריכו
בחו
בס
והכשבים

ח
בטע
בס

ה
ל
בטע

כל ספר ויקרא אשה ריח ניחוח בתבירה בלב מאריכו וסימנהון וקריבו וברעיו ירחיבמים והקריבתם על הלחם שבעת כבשים תמימים
וכל ספר וידבר דכו במארו בלב בתבירה וסימנהון את דמם תזרק על המזבח ואת חלבם תקטיר ואת הכבש השע תעשה בין הערבים
ירחיב ה' ו' וסימנהון וקריבו וברעיו והקריבו והכרעים ואם לא יכבס דין קמצ והיה לפנות ערב ירחיבמים פיעמיו ירחיבם דרשע

כהנה וסימנהו ויעשה מאחת מהנה כל היוצא מהנה יטוף וישמרון בחייו הטואתוך לא חטאא והלשכות היעלונות קצרות כי זכלו אתיקים מהנה אחת מהנה לא נעדרה אשה רעוניה אחת מהנה לא נשברה בחי לך אחת מהנה ואעשה לך ידברי הימים

לדתיכם בכל מושבותיכם כל
חלב כל חלב וכל חלב
וידבר יהוה אל משה לאמר ידבר
אל בני ישראל לאמר נפשכי ז
חטא בשנה מכל מצות יהוה
אשר לא תעשנה ועשה מאחת
מהנה אם הכהן המשיח יחטא
לאשמת העם והקריב על חטאתו
אשר חטא פרבן בקר תמיס לחוה
לחטאת והביא את הפר אל פתח
אהל מועד לפני יהוה וסמך את
ידו על ראש הפר ושחט את הפר
לפני יהוה ולקח הכהן המשיח
מדם הפר והביא אתו אל אהל
מועד וטבל הכהן את איצבעו
בדם והזהמן חרס שבע פעמים
לפני יהוה את פני פרסת הקרש
ונתן הכהן מן חרס על קרנות
מזבח קטרת הסמים לפני יהוה
אשר באהל מועד ואת כל חלב
הפר שפך אל סוד מזבח העלה
אשר פתח אהל מועד ואת כל
חלב פר החטאת ויריס ממנו
את החלב המבסה על הקרב
ואת כל החלב אשר על הקרב
ואת שתי הכלית ואת החלב

י
ז
ח
בטע
מאר

י
ז

י
ז

י
ז

י
ז

י
ז

י
ז

י
ז

י
ז

י
ז

זכרים
קדושים
המשוח

זכרים
קדושים
המשוח

זכרים
קדושים
המשוח

אשר עליו אשר על הבסלים
ואת הידות על הכבד על הכליות
יסירנה כאשר יורס משור ובה
השלמים והקטירס הכהן על
מזבח העלה ואת עוד הפר ואת
כל בשרו על ראשו ועל כרעיו
וקרבו ופרשו יהוציא את כל רפו
אל מחוץ למחנה אל מקום טהור
אל שפך הדשן ושרף אתו על
עצים באש על שפך הדשן ושרף
ואם כל ערת ישראל ישנו ונעלם
דבר מעני הקהל ועשו אחרת
מכל מצות יהוה אשר לא
תעשנה ואישמו ונורעה החטאת
אשר חטאו עליה והקריבו ז
הקהל פרבן בקר לחטאת ז
והביאו אתו לפני אהל מועד
וסמכו וקטרה אתו ויהס על
ראש הפר לפני יהוה ושחט את
הפר לפני יהוה והביא הכהן
המשיח מדם הפר אל אהל
מועד וטבל הכהן את איצבעו מן
הדם והזה שבע פעמים לפני
יהוה את פני הפרסת ומן חרס
יתן על קרנות המזבח אשר

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

י

כל חלב וכל חלב לא תאכלו וכל חלב לא תאכלו בכל מושבותיכם ויוצא המלך אחו ב בפסוק א
ונתן הכהן מן חרס וישחט את חרס קרב ויקריבו בע אהרן את חרס ויוצא אל המזבח
אם הכהן המשיח יחטא ולקח הכהן המשיח והביא הכהן המשיח והמכה המשיח תחתיו מבטני

עלהם י' חס ברו' וסימנחון וישק לכל אחיו כי חזק עלהם הרעב אשר שמו עליהם נגשי פרעה וידר עליהם הכר ופתו ויקאף עליהם משרד וישב לו עליהם אתמי הים ואתה תחזה מכל העם ופקדתו עליהם חטאתם וכפר עליהם הכהן ופקדתם עליהם כי עברת והקדש עליהם ועונג עמר עליהם ויתנה עליהם הרוח •

לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד ואת כל חלבו ידים ממנו והקטיר המזבח ויעשה לפד באשר עשה לפד החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן ונסלח להם והוציא את הפר אל מחוץ למחנה וישרף אותו באשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא
אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשנה בשגגה ואשם או הוד עאלו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים וזכר תמים וסמך ידיו על ראש השעיר וישחט אותו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטאת הוא ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה ואת כל חלבו יקטיר המזבח כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו
ואסנףש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשיתה אחת ממצות יהוה אשר לא תעשנה ואשם או הוד ע

קד בונקין ואת

יג חס ברו'

יז פת וכל עשר רבו במא

יז

יז

יז

יז

אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעירת עזים חמימה נקבה על חטאתו אשר חטא וסמך את ידיו על ראש החטאת וישחט את החטאת במקום העלה ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמו ישפך אל יסוד המזבח ואת כל חלבו יקטיר המזבח כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו
ואסנףש יבא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה וסמך את ידיו על ראש החטאת וישחט את החטאת במקום אשר ישחט את העלה ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד המזבח ואת כל חלבו יקטיר המזבח כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו
ונפיש כי תחטא ושבעה קול אלה והוא ער או ראה או ידע אסורא ער

ב והביא את אשמו

יז חס ברו' מל בת

יז

יז

יז

יז

יז

יז

יז

יז

חטאת ופת וסימנחון מדם חטאת הכפרים חטאת הקהל הוא מלכר חטאת הכפרים וזה חטאת הנערים כי חטאת קסם חטאת יהודה כחטאת חטאת פנימו וכלתו עשר רכו במא קמ רתם חטאתה לרכש • • • • • וסמך ידיו • • • • • על ראש העלה על ראש קרבנו על ראש השעיר על הקיר ועשבו • • • • • חטאתו • • • • • ואת כל חלבו יקטיר והביא את אשמו לל' על חטאתו ואת השע יעשה עליה כמשפט וכפר עליו הכהן באיל דבקות • • • • •

מכאן

כל אשר יגע בכשרה יקדש ולקח הכהן בידמה באצבעו וכל חטאת אשר יזכר מדמה ולקח אל עזר הכהן בידו ואת תורת החטאת במקום ויגור בקדש בני ישראל כל תכדור את בני ישראל אפוד להם תפני

מדמה וס' מעהון וס' מעהון וס' מעהון

אשר יגע בכשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה תכנס במקום קדש וכל חרש אשר תכשל בו ייטב ואסבכלי נחשת בשלה ומרק וישטף במים כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדש שים הוא וכל חטאת אשר יזכר מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באשת שרה

ו
בפס
הם

אתה מאשי קדש קדש שים הוא כחטאת וכאשם כל זכר בכני אהרן יאכלנה חק עולם לדורותם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש

דסכ
ה

וידבר יהוה אל משה לאמר זה קרבן אהרן ובניו אשר יקדיש לו יהוה ביום המישח אתו עשירית האפה סלת מנחה תמיד מחצית בפקר ומחציתו בערב על מחבת בשמן תעשה מרבבה תביאנה תפיני מנחת פתים תקריב ריח עהח ליהוה והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר וכל מנחת כהן כליל תהיה לאתאכל

דסכ
ה

כ
אור
הם
כ
כמא
והעפר

ב
ד
ו
ב
כ
ט

וזאת תורת האשם קדש קדש שים הוא במקום אשר יישחטו את העלה יישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב ואת כל חלבו יקריב ממנו את האלה ואת החלב המכסה את הקרב ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הבכר על הכלית יסירנה והקטיר אתם הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא כל זכר בכהנים יאכלנו במקום קדש יאכל קדש קדש שים הוא כחטאת כאשם תורה אחת להם הכהן אשר

ו
כ
אור
הם
במב
מל

דסכ
בהל
היה
ק
וגרד

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואלבניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט חטאת לפני יהוה קדש קדש שים הוא הכהן המכטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל כחצר אהל מועד כל

דסכ
הם
במב
מל

דסכ
בהל
היה
ק
וגרד

והנותרת ממנה יאכל אהרן ובניו וכל מנחת כהן כליל תהיה לאתאכל הכהן המכטא אתה יאכלנה וכל חטאת אשר יזכר מדמה להכדיל בין הטמא ובין הטהור ואחריתך באשתאכל הנח יז יור שנה גם כספם גם זהבם לכן חטו לי נאם יז ליום קומי לעני ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשבע בני יונה זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו לז' ביום המישח אתו

וסי' מעהון וסי' מעהון וסי' מעהון

תאכל
וכ
האפה

מנשה ח קל וסימניהן וכל מנשה במרחשת אם אסור יאסרנו וישנים ישר אריים וחבריה כילא מנשה כפסח הורה
כי אם בשמנה ישרה שנה כי בשמנה ישרה שנה תרוהון דרבי ימים וכל בגלות דכו גמ' תערוהם אחות לוקטנה *

וכפר בן לוי יהיה והכהן מקריב
 את עצלת איש צור העלה אשר
 הקריב לכהן ליהיה וכל מנחה
 אשר תאפה בתנור וכל נעשה
 במרחשת ועל מחבת לכהן
 המקריב אתה לותיה וכל
 מנחה כלולת השמן וחרבר
 לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו

וואת תורת זבח השלמים אשר
יקריב ליהוה: אם עזר תורה
יקריבנו והקריב על זבח התנוה
חלות מצות כלולת בשמן ז
ורקיקי מצות משחם בשמן י
וסלת מרבכת חלות כלולת
בשמן ז על חלות לחם חמץ ז
יקריב קרבנו על זבח תורת
שלמים ז והקריב ממנו אחר
מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן
הזרק את דם השלמים לו יהיה
יבשר זבח תורת שלמים ביום
קרבנו יאכל לא יצח ממנו ער
בקר ואסנף או נרבה זבח
קרבנו ביום הקריבו את זבח
יאכל וצמחרת והנותר ממנו
יאכל והנותר מבשר הזבח

בזם השלישי באיש ישרף ואם
האכל יאכל מבשר זבח שלמים
בזם השלישי לא ירצה המקריב
אתו לא יחשב לו פגור יהיה
והנפש האכלת ממנו עונה תשא
והבשר אשר ינעב כל טמא
לא יאכל באיש ישרף והבשר
כל טהור יאכל בשר והנפש
אשר תאכל בשר מזבח השלמים
אשר ליהוה וטמאתו עליו
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה
ונפש כיתנע בכל טמא בטמאת
אדם או בהמה טמאה או בכל
שקץ טמא ואכל מבשר זבח
השלמים אשר ליהוה ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה וידבר
יהוה אל משה לאמר דבר אל
בני ישראל לאמר כל חלב שזר
וכשבועי לא תאכלו וכל חלב
גבלה וכל חלב טרפה יעשה לכם
מלאכה ואכל לא תאכלו
כי כל אכל חלב מן הבהמה
אשר יקריב ממנה אשה ליהוה
ונכרתה הנפש האכלת מעמיה
וכלהם לא תאכלו בכל משבתתם
לעזת ולפתמה כל נפש אשר

וְאֵם נָדָר אֶנְדֹבָה זָכַר קִרְבְּנוּ בְּיוֹם וּבְחֶסֶם יֶאֱכַל וּבִמְחִירָתוֹ יֵשֶׁב אִוְרֵיהֶם בִּירוּשָׁלַם בְּיוֹם הַהוּא וּבִמְחִירָתוֹ
וְהַבֶּשֶׂר אֲשֶׁר יִמְנָל בְּכָל טָמֵא לֹא יֶאֱכַל בְּפִסְקוֹ אִירֵם זִבְחִי יִשְׁפֹךְ לֵל מִזְבֵּחַ יְיָ אֱלֹהֵיךָ וְהַבֶּשֶׂר
וּבְלֵדֶם לֹא תֹאכְלוּ בְּכָל מִשְׁבָּחֵיכֶם וְלֹא הֵאֱמִים לִמְחֵה וּלְבִמְחֵה הַיּוֹעֵבִים לְחִיָּה וּלְבִמְחֵה

וממחרת	ג	וסימניהן
והבשר	ג	וסימניהן
ולבניה	ג	וסימניהן

יז
בקר:

וסימ
כת

ד
רפ
נ
נ
ב
ש
ט

כט
כס
ל
מ
נ

ב
ויעז
המלך
ל
דבש
ח

ב
ונחלתם
אתה

ד
ג
פסו

ג
מ
בספ
ב
תביאנה

ה
ק

יו
בקר:

פ'ת

i

7

וּבְמִנְהוֹן	ד	וּבְמִנְהוֹן
וּבְמִנְהוֹן	ג	וּבְמִנְהוֹן

כל העדה ויעמדו לפני יהוה ויאמרו
משה והרבו אשר צוה יהוה
תעשו ויראו אליכם כבוד יהוה
ויאמר משה אל אהרן קרב אל
המזבח ועשה אתחטאתך ואת
עלתך וכפר בעדובי העם
ועשה את קרבן העם וכפר
בעדם כאשר צוה יהוה ויקרב
אהרן אל המזבח וישחט את
עז החטאת אשר לו ויקרב
בני אהרן את הדם אליו ויטבל
אזבעו בדם ויתן על קרנות
המזבח ואת הדם יצק אליקוד
המזבח ואת החלב ואת הכליות
ואת היתרתמן הכבד מן החטאת
הקטיר המזבח כאשר צוה
יהוה את משה ואת הבשר
ואת העור ישרת באש מחוץ
למחנה וישחט את העל
זים צאובני אהרן ואת הדם
ויזרקו על המזבח סביב ואת
העלה המציא אליו לנתחיה
ואת הראשו ויקטר על המזבח
וירחץ את הקרב ואת הכרעס
ויקטר על העלה המזבחה
ויקרב את קרבן העס ויקח את

[illegible]

והיה כי יבא יי' וישת' למה תעשה כהן עבדך אשר לא צוה אתם הלא כובלנו שוב מצרימה ויקרא לה נבח בשמו אשר לא
תגיד לה וחבריה אפי' נעשית' לה כהן ויהי ריב ומדון ישא הלא זה אור מצד מאש דעת' לו אלהי' מסבב ודילא דיע' ותודיע' ויהי לב' ליש' לעשות' י

ויהי ריב ומדון ישא הלא זה אור מצד מאש דעת' לו אלהי' מסבב ודילא דיע' ותודיע' ויהי לב' ליש' לעשות' י

בכאבם אלהי' מועד ולא תמחו
חקת עולם לדורתכם ויהי ריב
בין הקדש ובין החל ובין הטמא
ובין הטהור וההוראת בני
ישראל את כל החקים אשר
דבר יהוה אלהים ביד משה

והיה כי יבא יי' וישת' למה תעשה כהן עבדך אשר לא צוה אתם הלא כובלנו שוב מצרימה ויקרא לה נבח בשמו אשר לא
תגיד לה וחבריה אפי' נעשית' לה כהן ויהי ריב ומדון ישא הלא זה אור מצד מאש דעת' לו אלהי' מסבב ודילא דיע' ותודיע' ויהי לב' ליש' לעשות' י

וידבר משה אל אהרן ואל
אליעזר ואל אתמר בני הנותרים
קחו את חמנה הנותרת מאשי
יהוה ואכלוה' מצות אצל המזבח
כיקר ש' קר ש'ס הוא ואכלתם
אתה במקום קדוש כי חקך
וחקבנך הוא מאשי יהוה כי
כן צוית' ואת חוזה התנופה
ואת שוק התרומה תאכרו
במקום טהור אתה ובבנך
ובנתיך אתך כיקרך וחקבנך
נתנו מזבח שלמיכם ישראל
שוק התרומה וחוזה התנופה
על אשי החלבים יביאו לחנה
תנופה לפע' יהוה והיה לך
ולבנך אתך לחק עולם ככאש
צוה יהוה ואת ש' עיר החטאת
רדש רדש משה והנה שרה
ויקצה על אליעזר ועל איתמר

ויהי ריב ומדון ישא הלא זה אור מצד מאש דעת' לו אלהי' מסבב ודילא דיע' ותודיע' ויהי לב' ליש' לעשות' י

מחתו ויהי בהן אש וישמו
עליה קטרת ויקריבו לפע' יהוה
אש זרה אשר לא צוה אתם
ותצא אש מלפני יהוה ותאכל
אותם ומרע' לפע' יהוה ויאמר
משה אל אהרן הוא אשר דבר
יהוה לאמר בקרבי אקרש ועל
פע' כל העם אנכד וידם אהרן
ויקרא משה אל מישאל ואל
אלצפן בני עזיאל לר' אהרן
ויאמר אלהם קרבו שאו את
אחיכם מאת פני הקדש שאו
מחוי' למחנה ויקרבו וישאם
בבתתם אל מחוי' למחנה כאשר
דבר משה ויאמר משה אל
אהרן ול' אליעזר ול' אתמר בני
ראשיכם אל תפריעו ובנדיכם
לא תפרמו ולא תמחו ועל כל
העדה יקצה ואחיכם כל בית
ישראל יבכו אתה שרפה אשר
שרפה יהוה ומפתח אהל מועד
לא תצאו וכן תמחו כי שמן משחת
יהוה עליכם ויעשו כדבר משה

ויהי ריב ומדון ישא הלא זה אור מצד מאש דעת' לו אלהי' מסבב ודילא דיע' ותודיע' ויהי לב' ליש' לעשות' י

וידבר יהוה אל אהרן לאמר
ושכר אל תשת אתה ובנך אתך

זה יחזקו ממעש' קרבו שאו את אחיכם שובו מירכבכם ואלה תודה תרומת' את העז וזר'
יי' וישר אל תשת אתה בכאבם אל הארץ אשר אני בכאבם ארץ מצרים וא' ככאבם העיר כן
כי חקך וחקבנך נתנו למען אשר לא יגבהו אשר נתנו קברתה' שמה אדום לנו נתנו לאכלה נתנו מועד

והיה כי יבא יי' וישת' למה תעשה כהן עבדך אשר לא צוה אתם הלא כובלנו שוב מצרימה ויקרא לה נבח בשמו אשר לא
תגיד לה וחבריה אפי' נעשית' לה כהן ויהי ריב ומדון ישא הלא זה אור מצד מאש דעת' לו אלהי' מסבב ודילא דיע' ותודיע' ויהי לב' ליש' לעשות' י